

Formanden: Der vil nu blive givet handelsministeren meddelelse om denne vedtagelse.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om krigsforsikring af fast ejendom og løsøre.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 45) findes i tidenden sp. 1439, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 1241).

Der var stillet 21 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Holm Tved: Ved førstebehandlingen af dette lovforslag udtalte jeg tilfredshed med, at denne beredskabslovgivning blev taget op og lagt i faste rammer, således at den kunne træde i kraft, dersom en krigsskade skulle ramme os. Men jeg udtrykte samtidig mine tvivl om, at grundlaget, det rent forsikringsmæssige, nu også var det helt rigtige at bygge loven op på, og henviste i denne forbindelse til, at det var et spørgsmål, om det ikke var en samfundsopgave at udrede erstatning og foretage genopbygning af skader, der var forårsaget ved krigshandlinger, og ikke overlade det til mere eller mindre privat foranstaltning. Jeg gav imidlertid på mit partis vegne tilsagn om en positiv medvirken i det kommende udvalgsarbejde, og dette tilsagn tror jeg fuldt ud er indfriet.

Vi er imidlertid ikke under udvalgsarbejdet og de undersøgelser, vi selv har haft mulighed for at foretage, blevet overbevist om, at denne lov bør hvile på forsikringsprincippet, der efter vor opfattelse bl. a. vil give en skæv byrdefordeling ved fremskaffelse af erstatningsbeløbene, der jo ene skal fremskaffes på grundlag af en præmiebetaling fra forsikringstagerne. Dette gælder både fast ejendom, inventar og indbo. Vi er tværtimod blevet mere bestyrket i vor opfattelse af, at det var mere rigtigt at fordele

byrderne på alle over skatterne. Ikke mindst finder vi en bekræftelse herpå i § 14, som vi ikke har kunnet få ændret igennem udvalgsarbejdet. Ifølge denne paragraf, som vi finder helt urimelig, kan ejeren af en udlejningsejendom helt vælte udgiften til krigsforsikringer over på lejerne. Vi er af den opfattelse, at en mere rimelig fordeling, når en fordeling overhovedet skal foretages, var, om ejeren forlods tog f. eks. halvdelen, og at derefter den anden halvdel blev fordelt på lejerne. Når udvalgets flertal har fastholdt, at præmien skal udloddes fuldt ud på lejerne, har man angivet som grund herfor, at lejerne også var interesseret i at få genopbygget den ejendom, hvori de har haft deres hjem. Spørgsmålet er så, om disse lejere igennem denne lovgivning eller anden lovgivning er garanteret en lejlighed i det nyopførte og til samme pris som tidligere. Endelig er spørgsmålet også, om ejeren da slet ikke er interesseret i at få ejendommen opbygget og dermed også må bære sin del af omkostningerne derved.

Vi har også ønsket en anden paragraf ændret; her er grunden vel nok af mere principiel karakter. I § 41 står der, at det er amtmanden, der skal udpege 3 vurderingsmænd, som man kan klage til over den første vurdering, sådan at man kan få foretaget en omvurdering, hvis man ikke har været tilfreds med den første. Vi finder det besynderligt, at det nu, hvor vi får erstattet amtmanden med en folkevalgt amtsborgmester, fortsat skal være således, at det er embedsmænd, der skal foretage sådanne udnævnelser, og ikke det folkevalgte amtsråd. For os at se er det, ligesom om man er bange for at frigøre sig for embedsmændenes indflydelse og beføjelser og oven i købet giver dem nye, hvor sådanne er mulige. Det er, ligesom man ikke rigtig tror på, at det folkevalgte element skal slå til. Jeg kan ikke se, at en folkevalgt borgmester, amtsborgmester i dette tilfælde, eller et folkevalgt amtsråd skulle have ringere kvalifikationer til at udpege sådanne vurderingsmænd, end en embedsmand skulle have.

Nu er det naturligvis ikke de her nævnte eksempler, der er grunden til, at vi har en anden opfattelse af, hvilket grundlag denne lovgivning bør hvile på, en anden opfattelse end flertallet af udvalget har givet udtryk for. Når vi finder, det bør være en samfunds-